

sonnetten en electronics
c. gijzen mr. colori

DE WOORDEN
EN DE
BEELDEN

Colofon

Concept and project: Mr. Colori / C. Gijsen
Publishing: The Museum of Instant Images
Design: Toon Joosen
Translations: Erik Honders
Support: DOCG
Les mots et les Images - R.M.
The Beekeepers - J.B.
dead sculptures / living poets

© 2011 Bahama Press Tilburg / Chaam
Femmes Fatales Productions
Courtesy BNIJ / DGH / B-Ice
website: <http://www.colori.nl>
blog: <http://colorimii.blogspot.com>
e-mail: mii@colori.nl

Limited edition of 100 copies

DE WOORDEN EN DE BEELDEN

strijd en huwelijk

sonnetten van C.Gijsen

met vertalingen van E. Honders

electronics van Mr. Colori

The Museum of Instant Images

Nuljaren selectie +1

the beekeepers

Ammonite inertia / Slow down

The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
 cat.nr.1818 d.d.26.03.11
 electronic
 Psychecolorogy nr. 129 / lightning blue nr. 4
 lost planes

Slow

De dood is een tempowisseling
De oorlog wordt gewoon doorgezet
Maar met andere middelen: let
Niet op details, de uitmonstering

Alertheid moet kleven op ritmiek,
Urgentie en kracht, stop de stoptrein
Van alledag, stap op de landmijn
Van het gaspedaal, wordt wagenziek

Het leven baart de traagheid, meteen
Wordt teruggeschakeld in het zicht
Van het er zijn, wij vallen in zwijm

Als wij moeten rennen, vliegen: één
Tel maar met de snelheid van het licht
De dood treft ons, slakken door de lijm

C. Gijzen, 03/11

Slow

Stop and think, death is a change of pace
It won't stop war, there will just be more
Even though the means may change: ignore
The dress and details, the outward face

Take rhythm, urgency and strength; stick
Attentiveness on them, and stop that
Everyday slow train, step on that fat
Landmine the gas-pedal, get carsick

Life gives birth to slowness, just begun
We straightaway shift down at the sight
Of being there, without any clue

We faint when we must run or fly, one
Second only at the speed of light
And death gets us - snails wading through glue

translation: Erik Honders

SLOW

Tempo - Saturn

ColoriMii - The museum of Instant Images

Cat.nr.1653 d.d.13.10.10

electronic

Psychecolorogy nr. 119

Snowplane nr. 8

contribution to *TIME*, INSTINC - Singapore

dood de tijd

Ik kauwde op eens en, o, voorbij,
Op nooit meer en altijd verloren
Ik kon de zandkorrels hard horen
Vallen, een haastig wijkend getij

Ik zag de meisjes wiegend dansen
Op het ritme van de eeuwigheid
Zij waren ooit van mij, futiel feit,
Toen ik nog met de dood kon sjansen

Ik maal de minuten in mijn muil
Tot het meel van de muitende tijd
En spuug broodkorrels secondennijd

Naar de blakerende jonkvrouwen
Die dromerig hun klokken vouwen
En laten landen in mijn grafkuil

C. Gijzen, 11/10

Kill Time

I chewed on once and nevermore
On bygone, lost forever, past
The sand was loud as grains dropped fast
A tide that hastened from the shore.

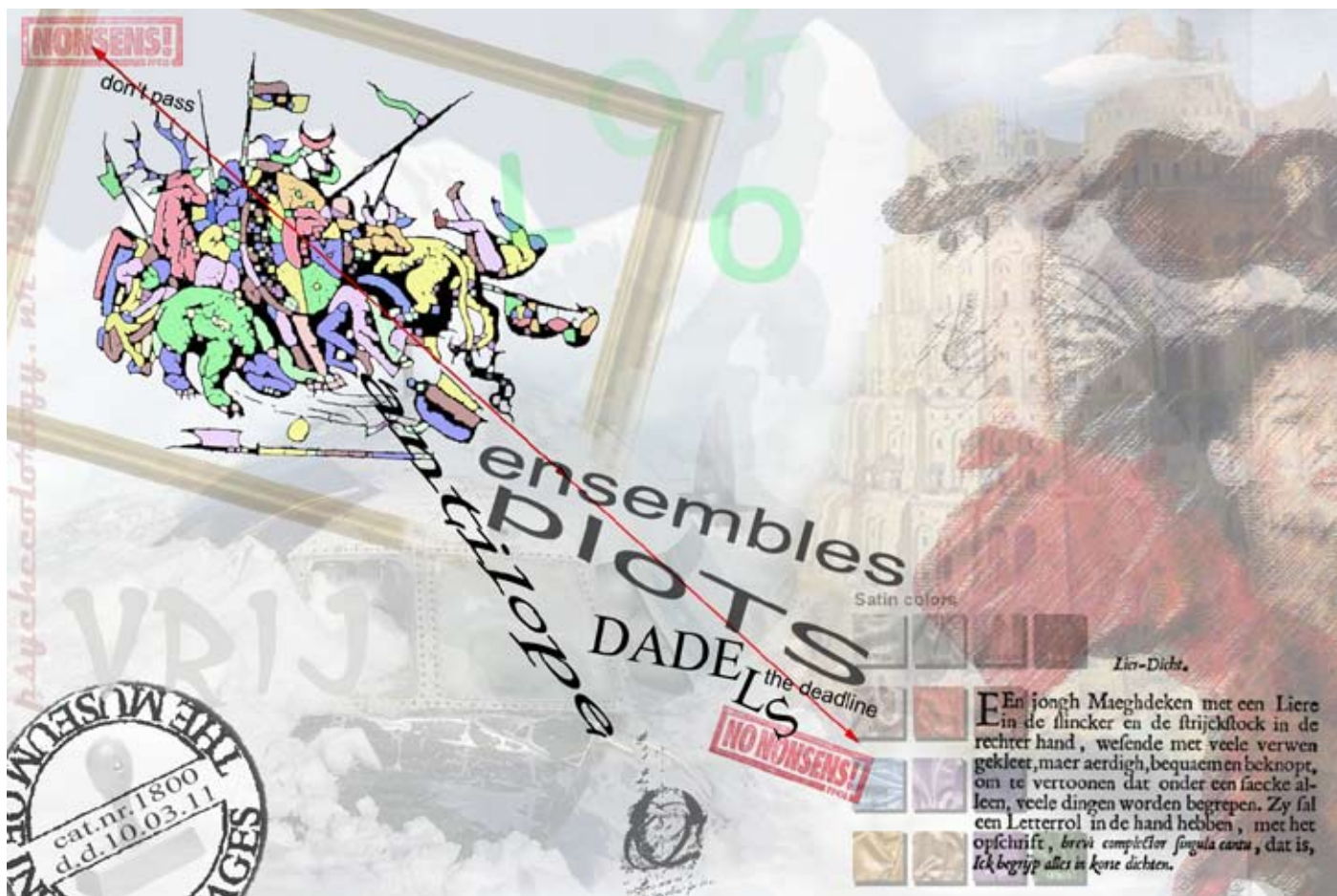
I saw the dancing girls in sway
To rhythms of eternity
Once mine! Fact of futility
When death was still a game to play.

I grind the minutes with my teeth
Into the flour of mutinous time,
Spit bread in bits of seconds envy

At scorching ladies as they send me
The frocks they fold in dreamy mime
To land them softly on my wreath.

translation: Erik Honders

TIME

De woorden, de letters en de beelden
 The Museum of Instant Images - Mr. Colori - NL
 cat.nr.1800 d.d.10.03.11
 electronic
 Psychecolorogy nr. 128 / Vanessa red nr. 12
 lost planes

Lijsten

Ik zag Eco en hij had een lijst gemaakt
In een boek van lijsten: hij wilde de dood
Dol draaien, verwarren, sarren, misschien staakt
Hij dan zijn lauwe slachtwerk en ademnood

Zolang je de rijen nog kunt verlengen
Blijf je de lijfeigene van het leefspel
Alles beter dan de blik te verenigen
En dom te buigen voor de ultieme bel

Ik zag de wijze nar, de lach op de mond
Bestorven, hij liet in zijn bibliotheek
Ruimte: mijn gedicht liefdevol bijgezet

In het pantheon van de gewezen bond
Tussen woordenbronnen en dichter, ik keek
Zoel naar de voetnoot¹ van mijn vliedend verzet

C. Gijsen, 03/11

¹ De woorden en de letters:

Monosyllabisch
Opkalefateren
Kwarteleitje
Gelegenheid
Papaverbol
Ensembles
Antilope
Zaklamp
Dadels
Plots
Look
Vrij
De
O

Lists

I saw Umberto, he had made a list:
A book of lists of lists to bully Death,
To mix Him up so much He might desist
From slaughtering us to take our daily breath.

As long as you leave room on lists for more,
The game of life will claim your life as well,
So don't reduce your scope to either/or,
Don't throw the towel before the final bell.

I saw the wise old fool, a dying smile
Upon his lips, his library in style
Had room. My verse was lovingly interred

To rest there in that temple, where the word
Once bonded with the bard. Then I made bold
To write a fleeting footnote¹ of revolt.

translation: Erik Honders

¹ The words and the letters:

Representation
Encyclopaedia
Monosyllabic
Opportunity
Poppyheads
Embellish
Suddenly
Meeting
Troupe
Torch
Free
The
It
O

Perfect cycles recycled

ColoriMii - The museum of Instant Images

Cat.nr.1586 d.d.26.07.10

electronic

Psychecolorogy nr. 118

Perkamentgrauw (instant colour nr. 68)

contribution to *Al riciclo delle parole perdute*, Verona - Italy

LOST

Lost Words

Wij zaten nooit verlegen om tekst, woorden
Buitelden blatend en bulderend, somtijds
Fluwelig fluisterend, beknot of weids
Uit onze pen: water over de boorden

Drukkers, zettters en opmakers zetten hun
Onder- en bovenkasten schrap om onze
Onweerstaanbare beelden op het bonzen
Van hun hart te vangen: lieflijke stengun!

Maar hoe komt zij dan - op een fiets? - het leven
Binnenrijden, met haar haar geurig en zwaar
Van het fin de siècle van welke eeuw

Wij zijn spraakloze letterknechten, beven
Als wij onze inkt zien drogen, het is waar:
Wij zijn de woorden kwijt, rest een schorre schreeuw.

C. Gijsen, 08/10

Lost Words

We were never at a loss for words, whether
They came tumbling, bleating, thundering, at times
In velvet whispers, terse or spun-out rhymes,
Like feathers or like birds. Birds of our feather.

Compositors and printers put their skill
To use, bracing upper and lower cases,
Making heartbeat machines go through their paces,
Until our winning words were pressed to kill.

But then she rides into this life, a river
Of sweet-scented, heavy curls. On her bike,
All dressed to wave a century goodbye.

We're speechless now, slaves to the word, and shiver,
And watch our ink run dry. That's what it's like:
We have no words, only a husky cry.

translation: Erik Honders

LOST

Cathedra's seventh reconstruction
 ColoriMii - The museum of Instant Images
 Cat.nr.1570 d.d.10.04.10
 electronic
 Psychecolorogy nr. 117
 Iceberg blue (instant colour nr. 67)
 contribution to *Blue in all it's states*, Pleguien - France

Blauw

Ik wist wat ik ging doen, liet geen twijfel toe
Barney zou het verliezen van Stanley's mes
Door mijn blauwe haat gestuurd, mijn scherpe les
Oversteeg de angst voor Red, Yellow & Blue

Wie speelt voor God wordt verzwolgen door hybris
De Grieken wisten het al, het kathedr
Past de eigen gedachten, zakten neder
Op de knieën: Zeus was niet hun Nemesis

In het azuur schitterde de verveeldheid
In haar ogen, de onverschillige slet,
Of toch een heilige, dat verschil raakt kwijt

In de vegen op het oppervlak, de strijd
Blatend mijn kervend, horizontaal gebed:
"Maak dat ik haar kille hart doormidden snijd."

C.Gijsen, 08/10

Blue

No room for doubt, I knew just what to do
How Stanley's knife would zip through Barney's texture
Blue hate to steer it as my cutting lecture
Outdid the fear of Red, Yellow & Blue

Those who play God are devoured by hubris
The cathedra, as ancient Greeks suspected,
Is right for private thoughts, they genuflected:
Zeus the Almighty was not their Nemesis

In the azure of her eyes was a glare
of sluttish boredom, the indifferent whore,
Or yet a saint, a contrast that gets lost

In surface brush strokes - bleating cries of war
Rises my carving, horizontal prayer:
'God, may I cut in two her heart of frost.'

translation: Erik Honders

BLUE

Acqua / terra

ColoriMii - The museum of Instant Images

Cat.nr.1568 d.d.28.03.10

electronic

Psychecolorogy nr. 115

contribution to *LIMIT, EXCHANGE, SIGN*, Portogruaro - Italy

De kunstenaar en de vrouw

(een gouache)

Ik vraag je wat is de waarde van water
Als er geen schone, naakte vrouw uit oprijst
De zee geeft gewicht aan de kust en later
Weet de laatste dat hij door haar is geprijsd

De kunstenaar staat stateloos op het land,
Ziet de vrouw en vangt haar in de zoele zon
- Picasso aan het mediterrane strand! -
Hij penseelt wat riet om haar hoofd, een balkon

Voor de plevieren, landingsplaats voor meeuwen
Hij bedekt dan haar lichaam alleen met kleur
En herinnert kreunend aan de zilte geur

Op haar huid die paart met de rulle aarde
Dit gaat altijd al zo, door alle eeuwen,
De vrouw schildert door het water de waarde.

C. Gijsen, 04/10

The artist and the woman

(a gouache)

What water is worth? Not much I would say
If no nude female beauty rises from it.
The sea lends weight to the shore and one day
The latter will see that she did him homage.

The artist stands on the land, an alien,
Sees and captures her in the sultry sun
- Picasso at the Mediterranean! -
Paints reeds round her, a balcony: great fun

For plovers, and for gulls a place to land.
Then covers her body with only pastel,
Reminds with a groan of the salty smell

On her skin which mates with the powdery sand.
That's how it's been for as long as the earth:
Through the water the woman paints the worth.

translation: E. Honders

acqua

Open perspective

ColoriMii - The museum of Instant Images

Cat.nr.1569 d.d.02.04.10

electronic

Psychecolorogy nr. 116

Waiting for 'Rokjesdag' 2010

contribution to *Blick aus dem Fenster*, Wielenbach - Deutschland

Blick aus dem Fenster

Ik keek naar buiten en zag niets of niemand
Maar wat is dan de kleur van glas, vroeg je mij
Ik wist het niet, was al in een ander land
Met het perspectief van een blinde, en vrij

Van de dimensies en verhoudingen, los
Van mijn ogen zweefde ik boven jouw hoofd,
Sponningen weken, scheurend, geblakerd mos
Sprong van de vensterbank, zoals was beloofd

Ik kopte de zon een graadje door het zwerk
Ontblootte mijn jongenslijf, voel de krachten
Onder mijn huid, zie de halzen hoog reiken

Om ons samen te zien: het is labeurwerk
Als je lang naar een korte rok moet smachten
Je kunt niet altijd door de ruit heen kijken

C. Gijsen, 04/11

Rokjesdag Nymph

ColoriMii - The museum of Instant Images

Cat.nr.1538 d.d.21.04.09

electronic

Ice, ice, ijsmeisjes

Psychecolorogy nr. 109

Bij de dood van Martin Bril

Zijn oog gaf gewicht aan het kleinste voorval,
De geringste gebeurtenis en vermeend
Onbeduidend gerommel; want overal
Waar een winkel opende, een eerste eend

Kwaakte of rokjes weer in de lentewind
Fladderden om nog onwetende benen,
Wist hij het wonder daarvan - een waakzaam kind-
Te zien: de kiezels werden edelstenen.

De filosoof werd een kijker, de schrijver
Werd een wijze die na de rauwe orkaan
Van glas en poeder, weg van de naijver,

Voor het alledaagse schuins opzij ging staan
Getuige van de grootsheid van het leven
Alleen de dood heeft hem dit niet vergeven

C. Gijsen, 04/09.

ROKJE

Dead fathers

ColoriMii - The museum of Instant Images
Cat.nr. 1446 d.d.22.11.03
electronic
dead statues / living poets

Voor de dode vaders

Zij praatten niet veel, of dan toch niet tegen
Ons, hun weerspannige zonen die beter
Moesten worden dan zichzelf, en wij negen
Naar de verwaandheid van de allesweter.

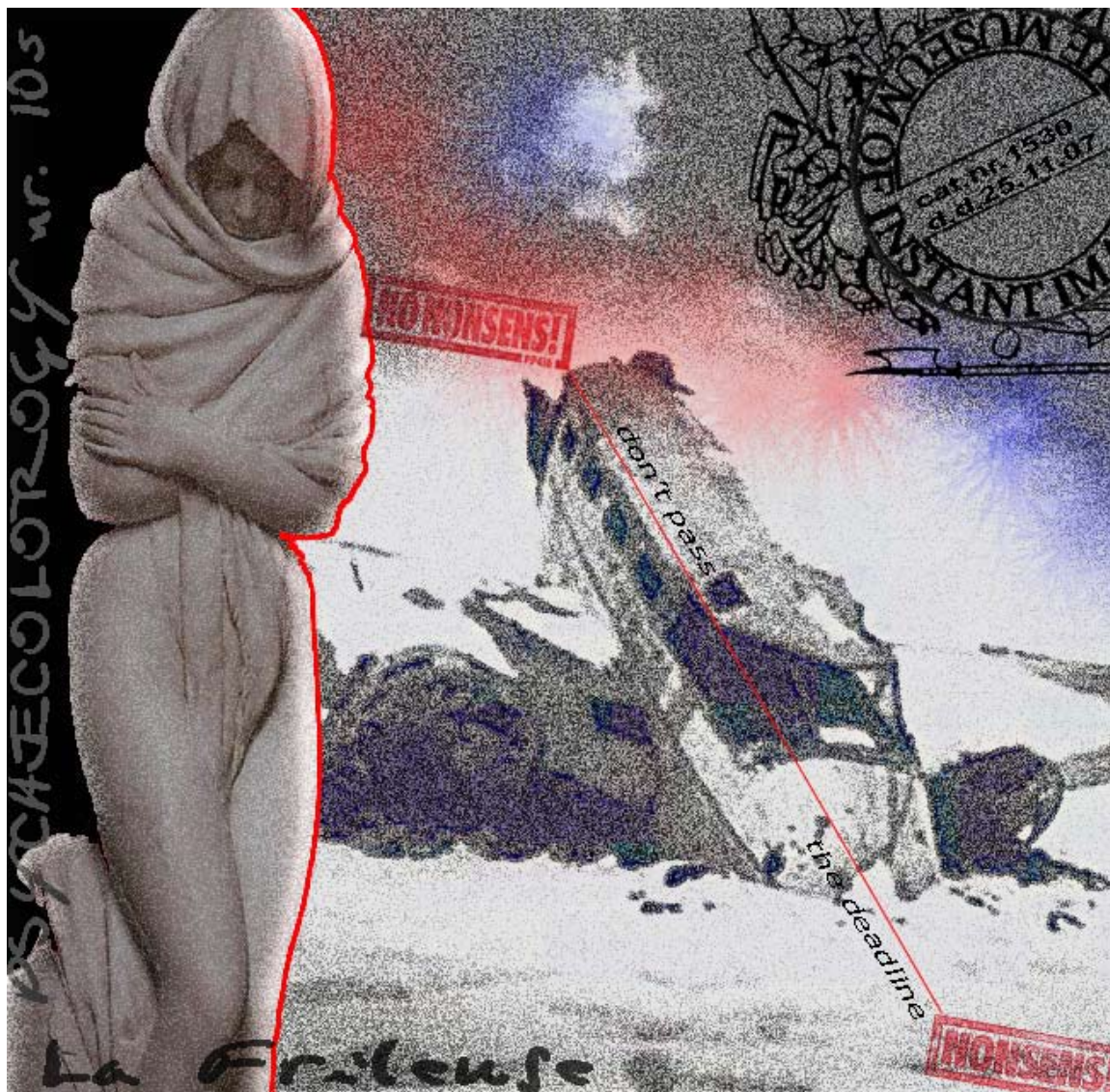
Als de bange boekhouders van hun gevoel
Woekerden zij met waarderende woorden;
Hun vadersoog plengde tranen in een poel
Van schuwe schaamte, weids en zonder boorden.

Maar wij hoorden jullie toch, de korte knik
Van het hoofd kon liefdesgedichten schrijven,
Soms was er de snel uitgewisselde blik.

Juist toen overviel ons de klamme kilte
Van jullie dood die ook ons deed verstijven.
Na het zwijgen klonk een schreeuwende stilte.

C. Gijsen 11/03

the deadline
FATHERS

La frileuse

ColoriMii - The museum of Instant Images

Cat.nr. 1530 d.d.25.11.07

electronic

Psychecolorology nr. 105

Man bijt meisje

Lolita in bikini aan het zwembad
Een blauw universum waar decadente
Zwakke kon paren met quasi-decente
Burgerlijkheid: oude bespringt jonge rat

Gekke Marilyn Monroe neukte Miller
Men kan het -slechte ogen- niet anders zien
De schrijverspen droop van het geil en misschien
Voelde haar hazenhart daarna nog killer

Maar er zijn ook meisjes die zich afwenden
Met hun ranke rug penselen zij afstand
Bij de noodlanding van de oude mannen

Hebben zij zich onaantastbaar verbannen
Naar de koele coulissen van hun verstand
Stewardessen die hun SOS zenden

C. Gijsen, 12/07

The axes of evil and beauty

ColoriMii - The museum of Instant Images

Cat.nr. 1450 d.d.16.02.03

electronic

Psychecolorogy nr. 77

Korean uniform, girl and life- and deadline crossing

contribution to: *Bananenij's Virtue and vice*

contribution to: '*HATS*', Kunst Carlo Herpoel, Heule - Belgium

axe-of-evil-uniform and
tanding in the rain

Ach

Ach, zoete schoonheid in plastic verhuld,
Wie ziet jouw onpeilbaar oosterse pracht
Op dat godverlaten kruispunt, een nacht-
Merrie van onverschillig ongeduld.

Anoniem word je ingewisseld voor
Een spastisch gesticulerende kloon;
En jij, jij loopt daar weg, of het gewoon
Is, in de straten: je beeld gaat teloor.

Maar dat is onwaarheid, slechts stomme schijn
In een wereld van gewilde nadruk
Op het alledaagse; in ons domein

Trek ik je met een virtuele lijn,
Naar waar een oude Duitser het geluk
Oproept van te leven en mooi te zijn.

C. Gijsen, 02/03

AXES

Psyche abandoned by Eros - Goddesses
 Isadora, Theresa, astroid - and deadline crossing
 ColoriMii - The museum of Instant Images
 Cat.nr. 1477 d.d.01.11.04
 electronic
 Psycheology nr. 32

Psyche

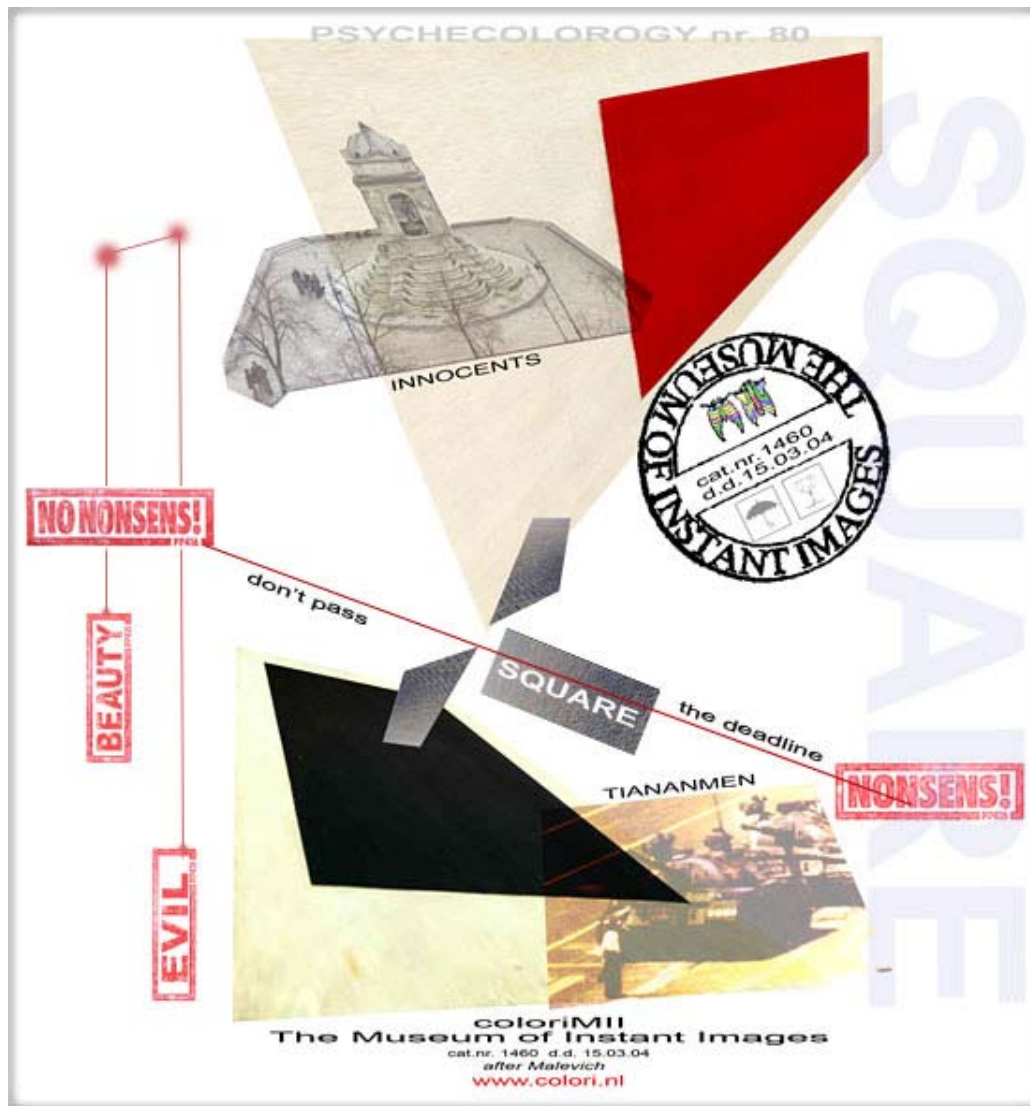
Waarom mocht ik je niet zien, zo zoet je kus,
Zo zacht het bed waarin wij lagen, op mos
Als minnaars, ik sliep wakker in een nachtbos
Jij was mijn licht, maar toen hoorde ik mijn zus

En mijn zus luider roepen, ik kon niet meer
Waken over onze blakerende grot
Waarom wil een mens, nog meer dan het genot,
Weten wat waar is en echt, leer mij, wijsgeer

Het orakel bleef stil voor mij, als altijd,
En ik ontstak wel wat nooit ontstoken mocht
Hoe ik je dan overal, overal!, zocht

Ik moest je streling missen, raakte je kwijt,
En nu verlies ik mijzelf in deze strijd
Help, roep mij, Eros, ben het doel van mijn tocht

C. Gijsen, 11/04

SQUARE

ColoriMii - The museum of Instant Images

Cat.nr. 1460 d.d.15.03.04

electronic

Psychecolorogy nr. 32

contribution to: *SQUARE*, Ko de Jonge - De Drvkkery - Middelburg - NL

Square

Het werd al duidelijk dat landschappen schuldig zijn,
Sommige, soms en onnadrukkelijk; een geurvlag
Van haat en tranen verraadt hen, als een losse plag.
Hier lopen sloten over van verdrongen venijn.

De topografie van de schaamte zoekt de steden,
Kruispunten van steile schoonheid en stilzwijgend kwaad.
Kinderen baren bejaarden -tussen droom en daad
Zegt de Antwerpenaar-, van toekomst in verleden.

Omgeven door de huizen, met afgewend gezicht
Kunnen zij onwetendheid veinzen, liggen pleinen
Te sudderen in hun loze ruimte, langs lijnen

Van het plaveisel het spoor van geweld en gericht:
Serpentines paren met grauw bloed, donker en licht
Valt op ongelukkigen en feestende zwijnen.

C. Gijzen, 2004

Square

It is quite clear that landscapes are guilty and unblessed,
Some, at least, sometimes, in quiet ways; but scent marks made
Of tears and hatred give them away, like sods mislaid.
Here ditches overflow with venom which is suppressed.

The topography of shame prefers an urban cast,
The crossroads of steep majesty and a silent curse.
Infants bear the aged – between dream and deed, the verse
Of the Antverpian says -, of the future in the past.

Surrounded by the houses, with faces turned away
To uphold a show of ignorance, the squares show signs
Of simmering in their empty expanse, along lines

Of the pavement are traces of a harsh judgment day:
Streamers unite with ashen blood, night and daylight weigh
Down on the unfortunate and celebrating swines.

translation: Erik Honders

De verkrachting van Europa

Zij kende het geluid niet, eerst een zacht
Gerommel, een suggestie van geweld,
Dan het machtige rommelen, gebracht
Door gouden hoeven, de wachters geveld.

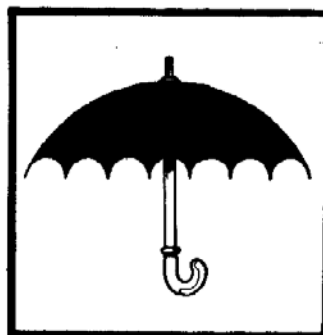
De olympische geilheid: hoorns blikkeren
In het eigen licht; op de witte rug
Van de oppergod, geile flikker en
Trotse adelaar, kan zij niet terug

Naar de haren, de mannen en vrouwen
Die haar liefhebben, want zij ligt verscheurd
Tussen de wilgen, gebruikt en verbeurd

Verklaard na het verscheurende klauwen
Van de priaap, in genot ziet hij scheel,
Zegt koortsig: "Ik schenk je een werelddeel..."

C. Gijsen

de strijd om de eenhoorn